

i Virkeligheden 4 Millioner. Men selv dette indrømmet, mener jeg, at det er overmaade Lidt. De Herrer ville let se, at 4 Mill. Kr. ikke ville slaa til til mere end c. 20,000 Mennesker, og der er, som det ærede Medlem oplyste, i den Aldersklasse over 700,000 Mennesker hvoraf i det Mindste Halvdelen Dreng, saa det vil være en Draabe i Havet. — Der er en Bemærkning, som den ærede sidste Taler (Falbe-Hansen) gjorde, som jeg vil gjøre til min, nemlig den, at naar vi sætte, at vi gif ind paa dette Lovforslag, tog disse 2 Millioner, henlagde dem, som slet er, indhød Folk til at komme, og der kom baade Folk af Middelstanden og Almuen — jeg vil ikke reflektere over, hvor de fleste komme fra —, saa i Løbet af en Maaned eller to vil Afdgangen blive lukket, idet en Beregning af Risikoen i Forbindelse med en Beregning af de sandsynlige Renter osv. — alle disse Momenter tagne i Betragtning — fører til, at man finder, at den løbbestemte Grændse for Risikoen er naaet. Naar det saaledes viser sig, at den Sag er afsluttet, vil det være en Beroligelse for Mange, som ikke have Lykt til at røre ved denne Sag: Der er slet Noget, lad os nu først prøve, hvorledes det vil gaa. Men denne Prøve kan ikke ske før om en Menneftaalder; man løber den Risiko, at det vil blive en Hemsko for Sagen istedetfor at blive et Mid-del til dens Fremme. Jeg siger ikke, at det vil ske, men at det kan risikeres. Derfor vilde jeg for mit Bedkommende, hvis man overhovedet skulde gaa ind paa Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse, ikke kunne tilraade det høie Thing at gaa ind paa det, medmindre der strax blev henlagt mindst 10 Millioner til dette Djemed. Mange ville maaste studse over dette forholdsvis store Tal, men naar man ser ret til, er det ikke saa overordentlig betydeligt, tilmed da Livrente-anstaltens Overstud jo skal være 12 Millioner. Altsaa, dette Beløb, som Livrenteanstalten eller derigjennem Statskassen har tjent paa Middelstanden, Embedsmænd og Andre, vil endda med noget Fradrag være det, man vil komme til at anvende paa Arbejderklassen. Jeg tror slet ikke, at det er for stort et Beløb at anvende. Efter mine ganske vist løselige Beregninger vil det omtrent slaa til til en Alderdomsforsørgelse for $\frac{1}{3}$ af de tilstedeværende formentlige Trængendes Antal. En Prøve med $\frac{1}{3}$ er dog altid Noget, men en Prøve med nogle saa Procent er Slet, det skader snarere, end det gæmner. Jeg tror nu, at disse ti Millioner ville være overordentlig vel anvendte, langt bedre end de ofte foreslaaede langt større Summer til Forsvarsforanstaltninger her ved Kjøbenhavn. Jeg

tror, at Landets Selvstændighed og Modstandsraft vil blive styrket langt anderledes, om end paa indirekte Maade, derved end gjennem mange af de tildels umodne Projekter om Forsvarsforanstaltninger, som ere komne frem i de senere Aar. Altsaa, jeg tror slet ikke, det vilde være urigtigt at henlægge denne Sum til dette Djemed, og det er efter min Mening den mindste Sum, der kan være Tale om, dersom man overhovedet ad denne Vej skal gjøre nogen fornuftig Prøve. Jeg for mit Bedkommende er iøvrigt aldeles ikke uenig med Hovedtanken i dette Forslag. Jeg tror, det er den Vej, der skal gaas, men i den enkelte Gjennemførelse er der ganske overordentlige Forskjelligheder i Opfattelsen mellem mig og Regjeringsforslaget. Jeg skal kortelig berøre nogle af disse, idet jeg anser det for oversflødigt paa nærværende Tidspunkt, da jeg ikke tror paa Lovforslagets Gjennemførelse i denne Samling, at komme nærmere ind derpaa. Der er for det Første den Omstændighed, at man har villet sætte den nye Alderdomsforsørgelse i Forbindelse med Livrenteanstalten. Det vilde efter min Mening være fuldstændig forfeilet at give dem samme Bestyrelse. Livrenteanstaltens Bestyrelse er kun valgt som en forretningsførende Autoritet, der har den Opgave at regulere og ordne et aldeles bestemt i Forveien givet og lovaftgrændset Omraade, hvor det gjældr om dels at forvalte Pengene for Embedsmændene, dels for Middelstanden. Denne Bestyrelse kan, hvor fortræffelig den end kan være til det Djemed, den nu har for sig, ikke slaa til, hvor der er Tale om en Administration af større Betydning. Som ærede Medlemmer ville have set, er det jo Meningen at udarbejde flere Regulativer angaaende Enkelt- heberne i Administrationen. Ved Udarbejdelse af disse Regulativer skal der tages ganske andre Hensyn end de rent forretningsmæssige; der komme humane og sociale Hensyn med i Betragtning, tilmed da Lovforslaget efter min Mening har været saa overordentlig inhumant i de enkelte Punkter, der ere fremfattede. Naanlig skal jeg henpege paa dette, at man gjør Afdgangen til Statens Tilstud afhængig af, at Bedkommende fra første Jærd af, fra sit 18de Aar, opgiver, hvor Meget han vil betale om Aaret, og hvornaar han vil betale det, og hvis han ikke overholder det og betaler sine Præmier til de Tider, han selv har foresat sig og meddelte Livrenteanstalten, kan han enten helt miste sin Afgang til Tilstud eller faae et mere nedsat Tilstud end det, der oprindeligt tilkom ham. Her er altsaa et Tilfælde, hvor der stilles Fordringer til en human, aldeles omsigtig og med de sociale Forhold